

ковъ, Ангелъ Х. Пандели (свищовецъ), Никопуло, Георги Верата, братя Христо и Евлоги Георгиеви и пр. По-послѣ, отъ 1856 до 1860 година насамъ взематъ дѣятелно участие Д-ръ Атанасовичъ, Николай Христовъ (свищовци), Д-ръ Протичъ (търновецъ), Михаилъ Колони (сливенецъ), Димитъръ х. Василевъ и пр. Букурешката добродѣтелна дружина е стоела въ връзка съ одескитѣ българи родолюбци и служила изобщо за центъръ на българското възраждане. Най-главната дѣятелностъ на дружината се прояви въ слѣдното: тя възпита въ чужди учебни заведения български младежи, между които личатъ имената на Драганъ Цанковъ, Теодосий Икономовъ и пр. послѣдни видни български дѣйци; тя издаваше полезни книги за прочитъ и ги разпращаше изъ България; нота насърдчавала и събирала фондове отъ завѣщания на заможни патриоти за въ полза на учебното дѣло. Така сж били запазени фондоветѣ отъ дѣдо Силвестъръ (отъ Габрово), Маринчо Бенли, Д-ръ Василияди, Козма Тричковъ (отъ Вратца), Д-ръ Селимински (отъ Сливенъ), Д-ръ П. Беронъ, Миловановичъ, Кермекчиевъ и пр. Обаче, упазването и използването на тия фондове се дължи на Христо и Евлогия Георгиеви; безъ грижата на двамата братя и по-послѣ безъ грижата на Евлогия тия фондове не биха могли да уцѣлѣятъ. Между тия фондове освѣнъ това личатъ и фондоветѣ на Книжовното Дружество, на Д-ръ Василияди, на Панарета Рашева и пр. Отъ всичко това се вижда, че кантората на Евлоги Георгиевъ е служила като народна банка, като народно учрѣждение, въ което завѣщателитѣ съ споконна съвѣсть сж могли да влагатъ сумитѣ, прѣд-назначени за отечествени цѣли. И трѣбва да се признае, че завѣщателитѣ не сж се лѣгали въ високопатриотичнитѣ чувства на Евлогия Георгиевъ, чийто възвишенъ образъ ще остави вѣченъ споменъ въ лѣтописитѣ на България.
